

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Narratio comica de amicitia Damonis ac Pythiae

Omichius, Franciscus

Noribergae, 1617

Actus I. Scena 3

[urn:nbn:de:bsz:31-138648](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-138648)

P U E R. Jam faxo hic aderit. Qui servus bero meo servire bene postulat, eum non somnolentum aut vecordem esse oportet: sed exsuscitare se, & heri negotia impigre exsequi. Aliter enim si faciat, ulmi tergo ejus insultabunt. Quod mihi ne accidat, cavendum gradusq; celerandi sunt.

Actus I. Scena 3.

PHILETUS, HYBRISTES, PHILOTYRANNUS, MISOPHILOSOPHUS.

AUdivi hic consilia quaedam agitari: Quibus si parebitur: nã, omnino nos perimur, neque in rege amplius præsidiij quicquam habemus. Quamobrem, viri amicissimi, maturè illi rei necessè est occurramus, ne in nos hæc cudatur faba.

HYBRIST. Quidnam id est? diè obsecro.

PHILOTYR. Itidem ego velim, ut de toto negotio nos breviter edoceas

PHILET. Dicam. Fortè fortuna hodie regem nostrum, ante prandium in palatium

palatio vidi obambulante[m]. Ad quem
scelestus ille Dion audacter accessit, ne-
scio quos aureos Philosophiæ montes
pollicens. Ego per rimulam introspexi,
& auscultavi. Atq; ibi deprehendi, hoc
consilium regi à Dione suggeri, ut in ad-
ministranda Rep. laborum socios sibi ad-
jungeret viros bonos, prudentes, litera-
tos: eos autem procul à se segregaret, &
cane atq; angui pejus odisset, qui esca vo-
luptatis ipsum allicerent. Breviter, in
hoc unum studebat ille sapientulus, ut a-
pud regem omnia posset, & regem suis
propè dixerim nutibus obsequentem ha-
beret. Hæc jam dudum animo volvit ac
revolvit: dum eò rem tandem perduxit,
ut rex animum induxerit Athenis accer-
sere Philosophum quendam, nomine Pla-
tonem: ex cujus unius consilio regnum
administraretur, sententijs nostris spretis
penitus ac repudiatis.

Ita quidem sceleratus Dion sentie-
bat & loquebatur.

Vos autem, si viri estis, conatibus e-
jus in tempore obviam ite. Quid enim
incommodi nobis hinc metuendum sit,
facile conjectura assequi potestis. Quam-
obrem

obrem in medium consulite, quomodo nobis caveamus, ne illius imperio subiecti esse: & quicquid illi placuerit, nolentes volentes exsequi cogamur.

Mea sic est ratio, & sic cogito cum animo meo: Aut vi, aut astu impedienda esse hominis consilia: & malum aliquod ipsi machinandum: ut suoapte exemplo ac periculo discat, non ceteros omnes præter se, fungos esse ac stipites, qui nihilo plus sapiant, quam occisa sus.

Agite quaeso, amici, quid vobis de illo negotio videtur?

HYBRIST. Utinam dii deaque omnes illum perduint! qui nobis impunè se illusurum sperat! Aut ego stricto illum gladio adoriar, adeoque depexum dabo, ut Deum atque hominum fidem necesse habeat implorare.

PHILOTYR. Eho, tu ferro ac viribus rem decernere cupis? Quin suppeditabo aliud consilium, minus cum periculo conjunctum. Nam si ad regem patuerit aditus, ac ego solus cum solo fuero: profectò animum regis adversus Dionem ita exulcerabo, ut nisi vitæ periculum adire velit,

velit, turpi fugâ se ex hâc insulâ proripere cogatur. Spero, feliciter rem successuram. Nam etiamnum vivente Dionysio seniore, novi quosdam, qui sibi viderentur sapientissimi, & alios omnes quasi plumbeos, aut caudices præ se contemnerent. Sed cum mores eorum amplius ferre non possem: regis animum ab ipsis abalienavi, atq; effeci, ut aut possessionibus suis ejicerentur, aut etiam capitis poenam luerent. Quod si nequam ille Dion molestus nobis esse pergat: tum Jupiter me perdat, nisi Sophistam illum perdidero. Veniet enim opportunum ejus ex rerum naturâ tollendi atque eripiendi tempus.

PHILETUS: Ergo in præsens quiescamus, & ne consilium hoc eliminetur, omnibus modis caveamus.

MISOPHI. Silentium ab unoquoque nostram imprimis requiretur. Ita enim pristinam dignitatem retinebimus, nec destituemur potentiâ.

Sin docti solum ad rerum gubernacula sederent: nobis fame pereundum esset. Cum tamen certum sit, sana consilia no-

lia nobis in mentem non minus venire,
quàm illis hominibus de Schola, qui mihi
gubernatores ex libro videntur esse. Sed
utinam omnes illorum libri cum posses-
soribus suis aut flammis exusti, aut in ma-
re demersi essent! Tùm enim major fu-
tura esset nostra auctoritas. Atq; equidem
nihil non tentabo, ut quicumq; eruditio-
nis nomine se venditant, ex aula regis ex-
terminentur. Jam intrò eamus.

HYBRISTES. I præ, sequemur.

Actus I. Scena 4.

NUNCIUS.

Quisquis junior equo vehi, & re-
gem quacunq; iter habentem sequi
consueverit: eum ubi tandem consenuerit,
ac pristinas corporis vires amiserit,
portis claudendis & aperiendis adhiberi,
vulgò perhibent.

Quisquis item florenti ætate militiæ
se dederit, & fortiter in hostes depugna-
verit; decursa ætate, si res bene cadat,
hospitem agit publicum, & cauponam
excuset.

Quid